

Gang kunne blive staaende ved deres Skat, men maa forhøje den til en ganske betydelig Procent.

Jeg skal ikke fordybe mig videre i Tiendeloven. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) udtalte sig derom, og jeg kan i alt væsentlig slutte mig til, hvad han derom sagde. Jeg for mit Vedkommende vil gerne være med til en Tiendeafløsning, naar den kan ske paa Betingelser, som hverken træde andres eller Statskassens Interesser for nær, men jeg finder, at dette Forslag, som ikke kan sikre en fuldstændig Afløsning før i et Tidsrum af 40 Aar, rammer langt fra det, man kunde vente og ønske.

Jeg vilde i højeste Grad beklage, om ogsaa denne Samling skulde gaa til Ende, uden at det var muligt at føre Skattereformen igennem. Jeg har søgt at paa-pege nogle af de Mangler, som klæbe ved den, Mangler, som ganske vist ogsaa vare til Stede i det Reedtz-Thottske Forslag, men i langt mindre Grad, og som man bedre kunde tilgive i den Forbindelse, hvori de vare, da de fulgte sammen med Toldloven og Brændevinsbeskatningen. Jeg vil haabe, at det under Behandlingen af disse Love i dette og det andet Ting maa blive muligt at faa dem førte over i en lettere tilgængelig og lettere anvendelig Form for dem, der skulle have med dem at gøre, uden at den Lettelse for Landbruget og for Kommunerne, som de tilsigte, og som vi gerne ville være med til at gennemføre, skal gaa tabt.

Scavenius: Jeg har en Del Bemærkninger at gøre lige over for forskellige ærede Talere, som have omtalt og haft Indvendinger at gøre mod Skattekommissionens Forslag, og som ogsaa have haft Indvendinger at gøre mod, hvad jeg forleden Dag tillod mig at ytre. Jeg vil da først tillade mig at sige et Par Ord om Toldreformen. Jeg skal ikke gaa ind paa det ærede Medlem for Slagelses (Køedt) Toldforedrag, som vi hørte i Dag, det ligger, forekommer det mig, slet ikke for, men jeg skal kun gøre den Bemærkning, særlig lige over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), at jeg har ikke udtalt noget om, at vi fra Højres Side skulde have stillet det som en Betingelse, at der ikke blev taget fat paa Toldreformen i en vis længere Aarrække. Nej, saaledes har jeg ikke udtrykt mig og kunde heller ikke udtrykke mig saaledes. Jeg har kun sagt, at en Forudsætning for os til at deltage i Forhandlingerne med

Haab om at komme til Enighed og med Lyst til at komme til en Enighed var den, at man i Skattekommissionen lod Toldreformen ligge, og naar jeg da tillige saahen til, at den Skattereform, som Skattekommissionen foreslog, vilde koste saa mange Penge, at der ikke lettelig kunde blive Tale om foreløbig at anvende en særdeles stor Sum paa videre yderliggaaende Skattereformer, saa havde jeg fornuftigvis Lov til at slutte deraf, at man havde fra Byernes Side faaet en Garanti, som efter Omstændighederne maatte være tilstrækkelig, for at man ogsaa fra deres Side villig kunde gaa ind paa en Skattereform, som naturligvis direkte set ikke var til deres Fordel, men til Landets Fordel. Andet har jeg ikke sagt, men det tror jeg ogsaa fuldt ud at kunne hævde Rigtigheden af. Dernæst vil jeg gøre en anden Bemærkning over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds og ogsaa lige over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), som begge hævdede den Ting, at Hartkornsskatten til Staten og særlig Gammel-skatten ikke vare Skatter, men vare Grundbyrder, og som Følge deraf den Reform, der nu foresloges fra Skattekommissionens Side, ikke var en Reform for Retfærdighedens Skyld, men kun en Reform og en vis Medlidenhed lige over for Landbruget, som stod saa daarligt for Øjeblikket. Ligesom et æret Medlem fra Jylland, maa jeg meget bestemt tilbagevise den Tanke. Hvis virkelig Skattereformen ikke kunde siges at være retfærdig, saa vilde jeg, selv om det kunde hjælpe Landbruget nok saa meget, eller i alt Fald til en vis Grad — som jeg tror, det kan — ikke være med dertil. Men jeg tror ikke, de ærede Medlemmer have Ret i den Forudsætning, de gik ud fra, at betragte Statens Hartkornsskatter, og særlig Gammelskatten, eller i alt Fald Gammelskatten som en Grundbyrde og ikke som en Skat. Det ærede Medlem, som lige nu havde Ordet, havde ganske Ret i, at man maa nødvendigvis betragte alle Skatterne paa Landbruget under et, naar man vil komme til et virkelig sandt Resultat om, hvorvidt det er Skatter eller ej. Det er en ren Tilfældighed, at man her i Landet, som i de fleste andre Lande, har ment at burde dele Statens Administration, det offentliges Administration, saaledes at en Del gik under Centraladministrationen og en Del under den kommunale Administration, der kan man gaa lidt videre eller mindre vidt. Det ene Land har en stærkt udviklet Kommu-